

ТВОЇ, ПАРТІЄ, ПЛАНИ ВИКОНАЄМО!

Республіканська нарада молодих кукурудзоводів

Величний Палац спорту в Києві дзвенить радістю, піснями. Бойова, завзята молодь цілком зволоділа ним, принісши з собою життєрадісний подих весни, яка ось-ось теплим вітром зашумить по Україні, понесе по землі весняні води і напоїть її животною вологою.

У величезних фойє, переповнених яскравим світлом, колосальному залі ви зустрінете юнаків і дівчат з Придніпров'я і Харківщини, Закарпаття і Буковини, Полісся і Криму. З усіх кінців республіки з'їхались у столицю України молоді трудівники колгоспних і радгоспних полів, щоб спільно порадитись, як краще, плодотворніше і швидше здійснити поставлені ХХІІ з'їздом КПРС завдання по дальшому розвитку сільськогосподарства, зокрема різкому збільшенню виробництва такої цінної культури, як кукурудза.

Історичні рішення ХХІІ з'їзду партії, нова Програма КПРС, викладені в них грандіозні перспективи комуністичного будівництва окрили комсомольців, всю молодь міст і сіл України, як і весь радянський народ, на нові трудові подвиги, викликали до життя небачені творчі сили і енергію у робітників, колгоспників, інтелігенції. Кожна радянська людина прагне внести свій гідний вклад у створення матеріально-технічної бази комунізму.

Багатотисячний загін сільської молоді нашої республіки взяв уже не один рубіж у вирощуванні чудової культури невичерпних можливостей — кукурудзи. А вже високі врожаї «королеви полів», як зазначає товариш М. С. Хрущов, дають не тільки зерно, але й певний шлях збільшення виробництва м'яса, молока, масла, дальшого піднесення всього громадського тваринництва.

Ось і тепер, збагачені досвідом минулих років, юнаки і дівчата, славні представники Ленінського Комсомолу зібрались у Києві, щоб взяти ще більший розгін для великих творчих справ, визначити плани дальшого піднесення врожайності кукурудзи, порадитись, як найкраще оволодіти багатоманітною технікою, забезпечити комплексну механізацію вирощування «королеви полів», дати Батьківщині більше дешевої сільськогосподарської продукції. І, як ніколи, молоді хлібороби сьогодні сповнені енергією, сил і палкого завзяття, гарячого прагнення виконати завдання, поставлені рідною Комуністичною партією, порадувати любиму Вітчизну славними трудовими перемогами в ім'я комунізму.

На республіканську нараду молодих кукурудзоводів, яка відкрилася вчора, 6 лютого, зібрались члени кукурудзоводських ланок, механізатори, бригадири учнівських виробничих бригад, молоді спеціалісти сільськогосподарства, секретарі первинних комсомольських організацій, секретарі райкомів, міськомів, обкомів комсомолу, редактори обласних молодіжних газет, представники науково-дослідних закладів, відомств і організацій — всього більш як 7 тисяч чоловік.

10 година ранку. Тепло зустріли присутні в президії наради займають місця Голова Ради Міністрів УРСР В. В. Щербицький, секретар ЦК КП України І. П. Казанець, голова Української республіканської ради професійних спілок В. К. Клименко, секретар ЦК ВЛКСМ В. А. Саюшев, секретарі ЦК ЛКСМУ Ю. Н. Єльченко, В. В. Кулик, І. О. Мозговий, Ю. В. Торсуєв, Є. І. Чихало, відомі діячі працівники ЦК КП України, республіканських міністерств і відомств, представники науково-дослідних закладів, прославлені майстри кукурудзоводів: ланкова колгоспу імені ХХІІ з'їзду КПРС Мельнище-Подільського району Тернопільської області, двічі Герой Соціалістичної Праці Є. О. Долинюк, ланкова колгоспу імені Першого Травня Черняхівського району Житомирської області, Герой Соціалістичної Праці Н. Г. Заглада, передові молоді кукурудзоводи. В президії — представники молодих молдавських кукурудзоводів на чолі з секретарем ЦК комсомолу Молдавії М. В. Бондаренком.

Нараду відкрив перший секретар ЦК ЛКСМУ Ю. Н. Єльченко.

З величезним піднесенням присутні обирають до почесної президії наради Президію ЦК КПРС на чолі з вірним лідером товаришем Микитою Сергійовичем Хрущовим. В залі довго не вщухають бурхливі овації. Всі встають.

З доповіддю «Про завдання молодих кукурудзоводів республіки по вирощуванню високих врожаїв кукурудзи в 1962 році» виступив перший секретар ЦК ЛКСМУ Ю. Н. Єльченко.

Славними трудовими перемогами і звершеннями, говорить доповідач, новими грандіозними задумами і величезним пафосом творення сповнене сьогодні життя радянського народу. Натхнені рішеннями ХХІІ з'їзду КПРС, трудящі нашої великої Батьківщини розгортають наполегливу боротьбу за якнайшвидше перетворення в життя історичних накреслень Програми партії — програми побудови комунізму в нашій країні.

Як і весь радянський народ, трудівники двічі орденосної України живуть нині єдиною думкою — внести свій гідний вклад у справу комуністичного будівництва. Великі й почесні завдання стоять перед трудящими республіки по дальшому піднесенню сільського господарства.

Як краще здійснити ці завдання, як швидше створити достаток продуктів для народу — все це глибоко і всебічно було обговорено на республіканській нараді працівників сільського господарства, що проходила з участю товариша М. С. Хрущова. Поради і настанови

Микити Сергійовича на цій нараді, на зональних нарадах працівників сільського господарства країни з великою вдячністю сприйняли всі трудівники села. Ці поради і рекомендації допоможуть нам найбільш ефективно використати кожний гектар землі, широко впровадити у виробництво досягнення науки і передового досвіду, поліпшити експлуатацію сільськогосподарської техніки, добитись нових успіхів у піднесенні всіх галузей колгоспного і радгоспного виробництва.

Основою розвитку сільського господарства, говорить далі доповідач, є збільшення виробництва зерна. Наша республіка повинна зібрати вже в цьому році не менше як 2,3 млрд. пудів хліба. У вирішенні цієї проблеми виключно велика роль належить кукурудзі. За останні роки під керівництвом Комуністичної партії радянські і сільськогосподарські органи, колгоспи і радгоспи України провели велику роботу по розширенню посівних площ цієї цінної культури та підвищенню її врожайності. І в цю справу внесли свій вклад комсомольці та молодь.

В минулому році з комсомольських гектарів зібрано понад 300 млн. пудів доброго зерна кукурудзи. В середньому на площі 1390 тис. гектарів одержано по 35,2 цнт. зерна кукурудзи з кожного гектара. Понад 4 тисячі комсомольсько-молодіжних ланок та агрегатів одержали з гектара по 50 і більше центнерів зерна.

Великих успіхів добились молоді кукурудзоводи і механізатори Полтавської, Кіровоградської, Київської, Черкаської, Чернівецької областей. Серед районних комсомольських організацій найвищих врожаїв кукурудзи добились Олександрівська — Кіровоградської області, Тетіївська — Київської, Заставнівська — Чернівецької, Бершадська — Вінницької, Глобінська — Полтавської області та багато інших. Тисячі юнаків і дівчат на власному досвіді переконались, що високі врожаї в піднесенні врожайності «королеви полів» під силу молоді. Лозунг сільських комсомольців «Станемо врівень з героями», зміст якого — за 1—2 роки досягти показників наших прославлених майстрів високих урожаїв кукурудзи, — знайшов гарячу підтримку серед молодих трудівників села.

Доповідач говорить, що вже сьогодні поряд з прославленими кукурудзоводами О. В. Гіталовим, Є. О. Долинюк, Ю. Ю. Пітрою, Г. М. Ладані, Є. В. Блажевським, С. Т. Гусачем, вихованцями комсомолу Марією Тимчук, Фрозиною Василичук, Зінаїдою Юсіпцею, Василем Восколовичем та іншими всієї республіки стали відомі імена нових комсомольських маяків — таких, як Катерина Гулій, Анастасія Головань з Полтавщини, Марія Лугова, Галина Мальована з Кіровоградщини, Ганна Тетяноха, Катерина Кравченко з Київщини, Марія Жила, Віра Тернопільська з Черкащини, Галина Спатар, Раїса Пасичник з Вінниччини, Люба Молдован з Чернівецької області, Микола Гайдук з Чернігівщини, Євгенія Летняк з Тернопільщини, Марія Василенко з Житомирщини, Олена Віварчук з Станіславщини, Марія Білик, Леонід Васильківський з Дніпропетровщини, Петро Окселенко з Херсонщини, Олександра Буравкова з Харківщини та багато інших.

Торік в республіці було укомплектовано 24 тисячі комсомольсько-молодіжних ланок і агрегатів. Особливу увагу при цьому приділялась їх організаційному зміцненню, створенню механізованих ланок. Це дало можливість розширити площі комсомольських гектарів, вирощувати високі врожаї з значно меншими затратами ручної праці.

Велику увагу комсомольські організації приділили питанням своєчасного збирання кукурудзи. В результаті воно пройшло значно краще, ніж в попередні роки, і без втрат врожаю. На збиранні працювало 14 тисяч комбайнових агрегатів, які обслуговували молоді механізатори. Багато з них досягли високих виробничих показників. Це Олексій Малінський з Одещини, Михайло Клевець з цієї ж області та інші. Результати минулого року переконаливо показали, що при належній організаторській роботі 50-центнерний врожай зерна кукурудзи, а також високий врожай силосної маси можуть вирощувати всі комсомольсько-молодіжні ланки і агрегати.

Разом з тим тов. Єльченко зазначає, що багато комсомольських організацій республіки, чимало молодіжних ланок і агрегатів не повністю використали можливості для вирощування високих урожаїв кукурудзи. Ще трапляються випадки, коли комітети комсомолу взагалі не уважно ставляться до цієї важливої справи, пускають її на самотпів. У Ново-Світлівському районі Луганської області, наприклад, жодна комсомольсько-молодіжна ланка не виконала своїх зобов'язань, а в середньому на комсомольських гектарах одержано лише по 19 цнт. зерна з гектара, в той час як в сусідньому, Олександрівському районі, що знаходиться у таких же умовах, одержали по 27,2 центнера. Комсомольські керівники Ново-Світлівського району не подбали про створення молодіжних шкіл передового досвіду, погано організували соціалістичне змагання. Не відчувалося тут справжнього комсомольського завзяття, райком ЛКСМУ відірвався від живої практичної роботи з людьми, не підняв сільську молодь на боротьбу за високі врожаї.

Не забезпечили виконання зобов'язань молодих кукурудзоводів і такі районні комсомольські організації, як Горностаївська на Херсонщині, Сакська і Красно-

Перекопська Кримської області, Веселівська і Якимівська Запорізької області, Роздільнянська — Одеської, Варвинська — Чернігівської, Ямпільська — Сумської, Шацька — Волинської області та інші.

Далі тов. Єльченко докладно говорить про завдання, які стоять перед молодими кукурудзоводами України в нинішньому році. А вони надзвичайно великі і відповідальні. За попередніми підрахунками молодіжними ланками і агрегатами в республіці кукурудза буде вирощуватись на зерно на площі 1,5 млн. гектарів і прирощуватись на такій же площі на силос. Тільки зерна кукурудзи силами юнаків і дівчат треба зібрати 400—450 млн. пудів, тобто одержати не менше 50 цнт. з кожного комсомольського гектара. Завдання це цілком реальне, підкреслює доповідач, і воно під силу нашій чудовій молоді.

Що потрібно для досягнення успіху? Насамперед, комітетам ЛКСМУ, всім комсомольським організаціям слід керуватись цінними порадами, які дав Микита Сергійович Хрущов у листі-привітанні ланковій з Полтавщини Каті Гулій. Мова йде про вирощування високих врожаїв кукурудзи на основі глибокого вивчення і впровадження у виробництво досвіду передовиків сільського господарства, оволодіння технікою з тим, щоб вирощувати кукурудзу з мінімальними затратами ручної праці. Сьогодні девізом масового походу молоді за велику кукурудзу повинно бути: «Кожний молодий кукурудзовод — механізатор». Вже зараз слід повністю закінчити комплектування ланок і агрегатів, визначити і закріпити за ними необхідні площі, машини, інвентар.

Питання комплексної механізації вирощування кукурудзи повинно бути в центрі всієї роботи комсомольських організацій. Адже створення ланок, які вирощуватимуть кукурудзу з широким застосуванням техніки, дає можливість сіяти її і збирати на великих площах, забезпечити значне зростання валового врожаю при зниженні собівартості продукції.

Про ефективність механізованого вирощування говорить такий приклад. В Новоукраїнському районі на Кіровоградщині районна комсомольська організація на значних площах в минулому році вирощувала кукурудзу з мінімальними затратами ручної праці. Комсомольсько-молодіжні агрегати Володимира Танцюри і Євгена Петерса з колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС одержали з великих площ по 81 і 71 цнт. зерна з гектара. Комсомольсько-молодіжна тракторна бригада Віктора Андріяша з колгоспу «Росія» цього району на кожному з 110 гектарів виростила без затрат ручної праці по 57 цнт. зерна кукурудзи з гектара.

Створення комсомольсько-молодіжних механізованих ланок — основна форма залучення молоді до вирощування кукурудзи в цьому році. Саме на це і треба спрямувати зараз всю організаторську роботу комсомолу.

Важливою умовою виконання взятих зобов'язань по вирощуванню високих урожаїв кукурудзи, продовжує тов. Єльченко, є удобрення ґрунту. Треба добре пам'ятати, що цю справу не можна вирішувати лише шляхом проведення недільників, декадників або місячників. Тут йдеться про організацію нагромадження і внесення органічних добрив протягом цілого року. Саме це завдання з усією відповідальністю і наполегливістю слід вирішувати сільським комсомольцям.

Але весна, що вже не за горами, поставить перед нами і інші вимоги. Необхідно найближчим часом закінчити ремонт всіх сільськогосподарських машин, подбати про підготовку насіння до сівби. Завдання полягає в тому, щоб ретельно перевірити, де і як воно зберігається зараз, його схожість, визначити наявність отрутохімікатів для протруювання. З цією метою доцільно провести рейди-перевірки.

Сівбу кукурудзи треба обов'язково провести з одночасним висесням в гнізда добрив. Адже це вірні 2—3 центнери прибавки урожаю. Тому комітетам комсомолу міст, де розташовані великі залізничні вузли, а також колгоспів і радгоспів слід зараз подбати про завезення і зберігання мінеральних добрив, про виготовлення органічно-мінеральних гранул безпосередньо в господарствах.

Центральний Комітет ЛКСМУ України, говорить доповідач, вважає одним з головних напрямів у роботі комсомольських організацій по здійсненню шефства над вирощуванням кукурудзи — вивчення молоддю досвіду передовиків в постійно діючих школах передового досвіду, які організуються на базі кращих господарств, бригад і ланок. Особливу увагу слід звернути на навчання молодих кукурудзоводів вирощуванню кукурудзи без затрат ручної праці за методом О. В. Гіталова. Ми повинні прагнути до того, щоб протягом 1—2 років навчити в школах передового досвіду новий технології вирощування кукурудзи з найменшими затратами праці й коштів всіх молодих кукурудзоводів республіки.

Тов. Єльченко говорить про великий вклад у справу дальшого підвищення врожайності «королеви полів» юних майстрів-кукурудзоводів — членів учнівських бригад. Не так багато часу минуло відтоді, коли виникли перші учнівські виробничі бригади, але тепер вони є майже в кожній сільській школі і дійсно стали, як вказував товариш М. С. Хрущов, школою виховання активних будівників комунізму. Вони міцно ввійшли в

ТВОЇ, ПАРТІЄ, ПЛАНИ ВИКОНАЄМО!

Республіканська нарада молодих кукурудзководів

(Закінчення).

життя шкіл, стали невід'ємною частиною виховної роботи по підготовці учнів до самостійного трудового життя.

В минулому році на Україні працювало 3472 учнівські виробничі бригади, які вирощували різні сільсько-господарські культури. Головна їх увага була звернена на кукурудзу, яку вони вирощували на площі понад 40 тис. гектарів. І ось результати. Понад 250 учнівських бригад одержали по 50—60 цнт. зерна кукурудзи з гектара. 300 бригад — по 60—80 цнт., понад 50 — по 80—100 центнерів.

Доповідач відзначає, що завдання комплексної механізації сільського господарства вимагають поліпшення технічного навчання всієї учнівської молоді. Певта робота в цьому напрямі вже провадиться. Понад 33 тис. учнів середніх шкіл оволодівають спеціальністю механізаторів. Прикладом справжнього піклування про підвищення технічних знань молоді можуть бути школи просявленних механізаторів країни О. В. Гіталова та М. А. Браги.

Велику увагу в своїй доповіді тов. Єльченко приділив питанням політико-виховної роботи серед сільської молоді, зокрема серед кукурудзководів, організації більш дієвого соціалістичного змагання, культурно-побутового обслуговування молодих майстрів сільського господарства. Треба ширше залучати молодих кукурудзководів, механізаторів, комсомольських активістів, молодих спеціалістів, працівників вузів, технікумів до участі в громадських оглядах, взаємоперевірках. Доповідач вказує на позитивну роль зональних рад. Вони стали своєрідним організаційним і методичним центром по поданню конкретної допомоги комсомольсько-молодіжним ланкам. На Україні створено 5 таких зональних рад.

Закінчуючи доповідь, тов. Єльченко говорить:

— Комсомольські організації — велика ударна сила, надійний помічник Комуністичної партії. Наша слава молоді, як і весь радянський народ, натхнення величчю Програми КПРС, бачить свій обов'язок в тому, щоб віддати всі свої сили, енергію, розум, творчу працю перетворенню в життя історичних рішень ХХІІ з'їзду партії.

Доповідач запевняє Центральний Комітет КПРС, Центральний Комітет КПУ України, що комсомол республіки з великим натхненням готуючись до наступного Пленуму ЦК КПРС, до з'їздів ВЛКСМ і ЛКСМУ, з потребою енергійно буде працювати над здійсненням величчя накреслених Комуністичної партії, внесе свій гідний вклад у будівництво комунізму в нашій країні.

Починається обговорення доповіді. З високої трибуни наради один за одним виступають молоді кукурудзководи, механізатори, комсомольські працівники, спеціалісти сільського господарства. В їх гарячих пристрастних промовах яскраво проходять одна думка, одне прагнення — натхненною працею, новими трудовими перемогами порадувати любиму Батьківщину, внести гідний вклад у загальнонародну справу — досягнення комуністичного достатку в нашій країні.

Розповідаючи про славі діла комсомольських організацій, боротьбу комсомольців, усієї молоді за здійснення історичних рішень ХХІІ з'їзду КПРС, промовці детально спінують на важливих питаннях дальшого розвитку всіх галузей соціалістичного сільського господарства, вказують на необхідність збільшення виробництва зерна, особливо кукурудзи. Виступаючи сходяться на одному — ця культура безмежних можливостей дасть змогу добитися не тільки розвитку зернового господарства, а і піднести на новий, ще вищий рівень громадське тваринництво, всю економіку господарств. Отже, одностайно підкреслюють промовці, слід принести в дію всі резерви, ширше впроваджувати передовий досвід, досягнення науки, повсюдно застосовувати комплексну механізацію. В цьому — ключ майбутніх успіхів, нових перемог і досягнень.

Ланковому, говорить колгоспниця з артілі імені Степанова Ново-Санджарського району Полтавської області Антоніна Тетянка, я стала після січневого Пленуму ЦК КПРС, на якому Полтавщина гостро критикувалась за відстанання в сільському господарстві. Свою роботу ми почали дружно. Працювали вдень і вночі, на кожний гектар внесли по 30 тонн перегною, 2 центнери курячого посліду, 3 центнери мінеральних добрив. Сівбу провели за 5 днів, квадрати вийшли чіткі і правильні. У вересні зібрано врожай — на кожному з 15 гектарів одержали по 101 центнеру зерна, а з 57 гектарів — по 51,8 центнера.

Антоніна Тетянка повідомляє, що у 1962 році її ланка бореться за одержання по 110 центнерів зерна кукурудзи з гектара на площі 15 гектарів і по 60 центнерів — на 55 гектарах.

Вступаючи в четвертий рік семирічки, юнаки і дівчата Василівського району Запорізької області зобов'язали виростити кукурудзу на площі 8,5 тисячі гектарів і одержати з кожного гектара по 50 центнерів зерна. В успішному розв'язанні цього завдання, сказав у своєму виступі комбайнер колгоспу «Україна» цього району Федір Лисенко, велике значення має своєчасне збирання врожаю без втрат. В минулому році я зібрав комбайном «РСМ-8» 230 гектарів зернових колосових і комбайном «Херсонь-3» — 178 гектарів кукурудзи в повній стиглості. Денний виробіток становив 13—14 гектарів.

Проте він міг би бути ще вищим, говорить комбайнер, якби не окремі недоліки. Зокрема, часто буває, що комбайн простоє тому, що не вистачає причіпних тракторних візків. Треба також нашим конструкторам, інженерам удосконалити комбайн «Херсонь-3».

У величній, неповторній час розквітає наша юність, говорить бригадир учнівської бригади Самгородської середньої школи Сквирського району на Київщині Галя Качан. Адаже на долю нинішнього покоління випала велика честь — прийняти естафету комуністичного творін-

ня від батьків і старших братів і донести її до світлих вершин комунізму. Це дуже почесне і відповідальне завдання. Ми знаємо: щоб крокувати в ногу з життям, треба наполегливо вчитись, з шкільної партії виховувати в собі любов до праці.

Галя Качан розповідає, що керувана нею бригада була створена шість років тому першою на Київщині. Тільки за останні два роки бригада виростила і передала рідному колгоспові 1839 центнерів насіння кукурудзи гібриду «Буковинський-3». Старанно додержуючись правил агротехніки, впроваджуючи передовий досвід, молоді кукурудзководи в минулому році одержали по 68 центнерів зерна гібридної кукурудзи з гектара на площі 10 гектарів і, крім того, цукрових буряків — по 361 центнеру на площі 3,5 гектара та по 17,6 цнт. соянишки на площі 3 гектара.

Розповідаючи про те, що в Самгородській школі хлопці влітку працювали помічниками комбайнерів, Галя Качан під оплески присутніх заявляє, що ця справа скоро перестане бути монополією тільки юнаків — дівчата теж почали вивчати комбайн і вирішили позмагатися з хлопцями за краще оволодіння цим складним агрегатом.

На нараді наводилось багато яскравих прикладів вмілої, самовідданої праці колективів учнівських виробничих бригад. Керівник такої бригади Скородистської середньої школи Чорнобівського району на Черкащині Тоня Сердюк повідомила, що в області разом з хлопцями у боротьбу за великий хліб включилося 211 учнівських бригад. Вони вирощували кукурудзу на площі 4 тисячі гектарів і одержали в середньому по 55—60 цнт. зерна з гектара. Бригада, в якій працює Тоня Сердюк, збрала на 25 гектарах по 80,5 цнт. сухого зерна з гектара. В четвертому році семирічки учні зобов'язали виростити по 90 цнт. зерна кукурудзи і по 30 цнт. гороху з гектара.

Секретар Піщанського РК ЛКСМУ Вінницької області Є. Г. Підгурська в своєму виступі сказала, що в минулому році в колгоспах району боротьбу за велику кукурудзу вели 82 комплексних молодіжних ланки, 41 тракторний агрегат. Райком комсомолу велику увагу приділяв контролю за виконанням всього комплексу агротехнічних заходів — проводились масові рейди по перевірці готовності до сівби, комсомольські пости стежили за якістю сівби, а потім за станом плантацій. Підсумки соціалістичного змагання підводились по періодах робіт, а результати їх обговорювались на засіданнях інспекторської групи. В кінці літа райком комсомолу провів розширений пленум з питань охорони і збирання врожаю. Наполеглива праця дала добрі результати. На площі 3404 гектари юнаки і дівчата виростили по 56,5 центнера сухого зерна з гектара, а в середньому по району одержано по 42,6 центнера.

Наполеглива організаційська діяльність завжди забезпечує успіх. Про це свідчить і досвід роботи Заставнінського району ЛКСМУ Чернівецької області. Секретар райкому В. Ф. Олійник зазначив, що за досягнуті успіхи у вирощуванні високих урожаїв кукурудзи в минулому році районна комсомольська організація була занесена до Книги пошани ЦК ЛКСМУ. На 1962 рік комсомольці і молодь району взяли зобов'язання виростити своїми силами на площі 4120 гектарів по 70—100 цнт. зерна та по 500 цнт. зеленої маси кукурудзи з гектара. Важливу роль в забезпеченні вирощування високих урожаїв відіграє рада молодих кукурудзководів, створена при райкомі. Вона вивчає та поширює передовий досвід, займається питанням навчання молодих кукурудзководів та організацією змагання між ними.

Працювати так, як прославлені механізатори країни О. В. Гіталов, О. І. Романюк та багато інших передовиків, всемірно механізувати вирощування та збирання кукурудзи, що є запорукою підвищення врожайності і зниження її собівартості, — ось до чого закликали молодих механізаторів промовці, що виступали з трибуни наради. Про це говорили Анатолій Моторний — механізатор з колгоспу «Нове життя» Каховського району Херсонської області, Раїса Таран — керівник комсомольського агрегату радгоспу «Керменчик» Донецької області та інші. Про чудові результати вирощування кукурудзи без затрат ручної праці розповів механізатор з колгоспу імені Ульянова Ульянівського району Ки-

ровоградської області Яків Петрик. Насамперед, сказав промовць, ми ретельно готували до весни техніку, ревізували диски, відрегулювали квадратно-гнездову сівалку, підготували диски так, щоб висівати у гнездо тільки по дві насінні. На кожний гектар внесли по 12 тонн місткого добрив. На 84 гектарах ми збрали по 61,7 центнера зерна з гектара. В цьому році механізована ланка одержало тов. Петрик, бореться за вирощування 80 центнерів зерна з гектара на площі 100 гектарів.

Але щоб вирощувати високі врожаї кукурудзи і інших просяпаних культур без затрат ручної праці, одержати наполегливості ще мало. Треба добре знати техніку, уміло її доглядати. Це підкреслив у своєму виступі керівник механізованої ланки колгоспу «Дружба» Покровського району Дніпропетровської області Анатолій Пахолка. Разом з тим він звертається до конструкторів, інженерів з закликом створювати надійні роботи машини.

Хто добре працює, у кого гаряче серце і робочі руки, того і земля щедро віддає, і люди шанують, радість і щастя йдуть поруч з ним у житті. Закоханий в свій величезний зал Палацу спорту передовий кукурудзоводів: Миколу Гайдука — ланкового комсомольсько-молодіжної ланки з колгоспу імені ХХ з'їзду Малодівського району Чернівецької області який з своїми товаришами в минулому році зібрав по 110 центнерів зерна кукурудзи з кожного гектара, ланкову колгоспу імені Жданова Перемишлянського району Львівської області Анастасію Демкович, ланка якої збрала більше як по 100 центнерів зерна кукурудзи на кожному з 80 гектарів. Ці молоді майстри кукурудзководи, готуючи гідну зустріч наступному Пленуму ЦК КПРС, з'їздам ВЛКСМ і ЛКСМУ, в нинішньому році взяли на себе ще вищі зобов'язання.

Міністр сільського господарства УРСР М. С. Співак в своєму виступі докладно спинився на питаннях передової агротехніки вирощування кукурудзи та її кращого супутника — гороху.

З великим інтересом вислухали учасники наради виступ ланкової з колгоспу імені ХХІІ з'їзду КПРС Мелітопольського району Тернопільської області, двічі Героя Соціалістичної Праці Є. О. Долиннюк, яка побила досвідом своєї багаторічної праці по вирощуванню високих врожаїв качанисті.

Прославлений майстер-кукурудзовод дала ґрунтовні поради своїм молодим колегам, як краще готувати ґрунт, сіяти, доглядати кукурудзу, як організувати збирання, щоб добитися багатих і сталих врожаїв цієї культури. Тов. Долиннюк від усього серця побажав комсомольцям, всім молоді великих успіхів у здійсненні взятих ними високих зобов'язань на 1962 рік.

В обговоренні доповіді взяли також участь ланкова колгоспу «Україна» Васильківського району Дніпропетровської області Марія Білик, кукурудзовод з колгоспу «20 років Жовтня» Білокуракинського району Луганської області Іван Деркач, секретар Гребінківського райкому ЛКСМУ Київської області О. Т. Хоренко, ланкова комсомольсько-молодіжної ланки колгоспу імені Шевченка Кодимського району Одеської області Ніна Олійник, ланкова комсомольсько-молодіжної ланки колгоспу імені Шевченка Городнянського району Станіславської області Олена Вічарук, секретар комсомольської організації, ланкова комсомольсько-молодіжної ланки колгоспу імені Дзержинського Цуманського району Волинської області Віра Сосницька, ланкова комсомольсько-молодіжної ланки колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Томашпільського району Вінницької області Рая Пасічник, механізатор радгоспу «Червона хвиля» Велико-Бурлуцького району Харківської області Анатолій Клейн, вчителька виробничого навчання Лужанської середньої школи Кіровоградського району Чернівецької області Л. С. Биковець, керівник комсомольсько-молодіжного агрегату колгоспу імені Леніна Веселинівського району Миколаївської області Я. Я. Уриши, голова колгоспу імені Калініна Тетіївського району Київської області Г. С. Голембський, керівник комсомольсько-молодіжного агрегату радгоспу № 5 Амвросіївського району Донецької області Петро Скупченко.

Сьогодні республіканська нарада молодих кукурудзководів продовжує свою роботу.

(РАТАУ).

До радянського парламенту — найдостойніших

ВЧОРА у спортивному клубі заводу «Червона зірка» відбулись передвиборні збори робітників, інженерно-технічних працівників та службовців, присвячені висуненню кандидатів у депутати Верховної Ради СРСР.

Директор підприємства т. Крючков А. П. розповів про велике трудове піднесення, яке панує зараз на заводі. Січневий план по випуску товарної продукції виконано на 103,5 процента, по запасних частинах — на 105,6 процента, трудівники сільського господарства одержали додатково 506 сівалок. Колектив підприємства, йдучи назустріч знаменній події — виборам до Верховної Ради СРСР — зобов'язався виконати виробничий план першого кварталу по всіх техніко-економічних показниках до 28 березня.

Виступає бригадир бригади комуністичної праці

свердлувальниця А. Кравцова.

— Нинішні вибори, — говорить вона, — це велике свято для радянських людей, свято Радянської Конституції, соціалістичної демократії, незламної морально-політичної єдності народу, який будує комунізм. Зараз ми повинні намітити достойних кандидатів у члени радянського парламенту. Від імені всього колективу заводу аношу пропозицію назвати кандидатом у депутати Ради Союзу по виборчому округу № 504 Першого Секретаря ЦК КПРС, Голову Ради Міністрів СРСР Микиту Сергійовича Хрущова.

Микиту Сергійовича ми знаємо як невтомого борця за мир, за щастя всіх трудящих, як талановитого організатора. Очолований ним Центральний Комітет Комуністичної партії веде радянський народ світлим

ленінським курсом у прекрасне завтра.

На пропозицію А. Кравцової присутні відповіли бурхливими оплесками.

Слово надається формувальнику В. Костенку.

— Я підтримую пропозицію про висунення від нашого колективу кандидатам у Верховну Раду СРСР Микиту Сергійовича Хрущова, — говорить він, — Пропоную висунути кандидатом у депутати Ради Союзу також першого секретаря Кіровоградського обкому КП України Федора Гнатюка Мартинова.

В. Костенко розповів про діяльність Ф. Г. Мартинова на керівному посту, до якого він прийшов починаючи з професії столяра.

На зборах одностайно підтримали висунути кандидатури коваль П. Тараненко, інженер-конструктор В. Федосєєв, секретар партійного комітету заводу В. Тюрєнко.

У прийнятій резолюції збори постановили висунути кандидатами у депутати Ради Союзу по Кіровоградському виборчому округу № 504 Першого Секретаря Центрального Комітету КПРС, Голову Ради Міністрів СРСР МИКИТУ СЕРГІЙОВИЧА ХРУЩОВА і першого секретаря Кіровоградського обкому України ФЕДОРА ГНАТЮКА МАРТИНОВА.

***

На багатолюдних зборах колгоспників артілі «Романівський» Ульянівського району кандидатами у депутати Верховної Ради СРСР по Кіровоградському виборчому округу № 507 висунути кандидатами у депутати Президії ЦК КПРС секретар ЦК КПРС Романович Козлов та голова місцевої артілі Соціалістичної Праці Анастасія Ананіївна Музиченко.

Покладаючись на жіночі руки...

НЕПОГАНО підготувалися до зимівлі худоби у третій бригаді артілі імені Кірова (село Береславка). Тварини розміщені у теплих приміщеннях, а група бичків для відгодівлі утримується безприв'язно. Це дозволило вивільнити одного скотаря і заощадити значну кількість трудоднів. У ці дні спеціалісти з райвідділення «Сільгосптехніки» завершують монтаж водопровідних труб, напування тварин буде повністю механізовано. Хороші починання треба лише вітати.

Коли ж глибше виникнути у стан справ на цій фермі, то мимоволі зустрічаєшся з утешеннями, серйозними хибами. Нас дуже непокоїть, чому в господарстві не впроваджують цінних починань тваринників-новаторів, закрили дорогу передовому на фермі.

Торік у Береславці побував зоотехнік колгоспу «Комінтерн» В. Ф. Яковлев. Спеціаліст тваринництва детально розповів про нововведення працівників ферми своєї артілі і тут же порадиш дояркам піддоювати корів. Це сприяє підвищенню жирності і повній віддачі молока. Та до дружніх порад не прислухалися, корів не піддоюють. Що заважає? Адже для цього не потрібні ні додаткові капіталовкладення, ні спеціальні пристосування. Від 389 фуражних корів одержують за добу навіть менше тисячі кілограмів молока. (І це у період масового розтелення корів). Основною причиною недобору продукції є недостатня годівля худоби. Солом'яну січку змішують на кілька годин з кукурудзяним силосом і це іменують «запарюванням». Здобування грубих кормів, як це роблять у передових господарствах, практикують рідко.

— Можливо, завтра підмерзне, то піде автомашина на цукровий завод за мелясою, — говорить завідувач цієї фермою Г. Т. Ревенко. — Самі ж бачите: ноги не витягнути з багнюки...

На думку Григорія Тимофійовича, виходить, що у бездоріжжя корови повинні недоодрержувати того, що можна і треба їм дати. З цим твердженням аж ніяк погодитися не можна, коли мова йде про велике молоко. Біля ферми не створено запасу грубих кормів. До речі, солом'яну січку витрачають неекономно: вона йде у підстилку худобі.

Нам багато розповідали про маяка колективу — комсомолку О. М. Білодід. Вона, переборюючи труднощі зимівлі худоби, останнім часом добилась найвищих надобів — по 4—4,5 кілограма молока на корову. Вона тримає перехідний Червоний вимпел ферми. Це про її успіхи, як і деяких інших сумлінних працівників, розповідається у стінній-бліскавці «Хто сьогодні попереду по надоях молока». Але так працюють не всі, хоч умови і можливості однакові. Наприклад, доярка Т. Ф. Сидоренко одержує молока втричі менше, ніж її подруга. Чому? А тому, що працює абияк, без душі.

Нарешті, про механізацію виробничих процесів на цій же молочно-товарній фермі. Питання важливе і не терпить зволікань. Тим більше, що дояркам, як і кілька років тому, доводиться все робити вручну, затрати багато часу. Підвісні колії встановили, а вагонеток для підвезення кормів і вивезення гною немає.

Не дістав у Береславці підтримки і досвід знатної доярки Сумщини М. Х. Савченко. Корів доять вручну. Якби пощастило встановити дойльні апарати, то кількість доярок (а їх тридцять) можна було б скоротити наполовину, збільшити групи корів. Це

сприяло б підвищенню продуктивності праці, зростанню заробітків доярок, зниженню собівартості продукції.

На фермі у Береславці трудиться дружний колектив тваринників. Непоганих показників добиваються у ці дні доярка Л. І. Ревенко, телятниця О. М. Осетян та інші. Люди живуть єдиним прагненням — успішно виконати зобов'язання 1962 року.

І береславські тваринники сподіваються, що керівники артілі допоможуть їм. Адже ключ до успіху — в комплексній механізації виробничих процесів на фермі, правильному, раціональному використанні кормів.

Рейдова бригада:

Є ЛІФЕНКО, О. ШЕВЧЕНКО — доярки ферми третьої бригади колгоспу імені Кірова, В. БУДЯНЕНКО, Л. ЧЕРНІКОВ — слюсарі-монтажники районного відділення об'єднання «Сільгосптехніка», І. ГОРОВИЙ — працівник редакції районної газети «Червоний шлях».

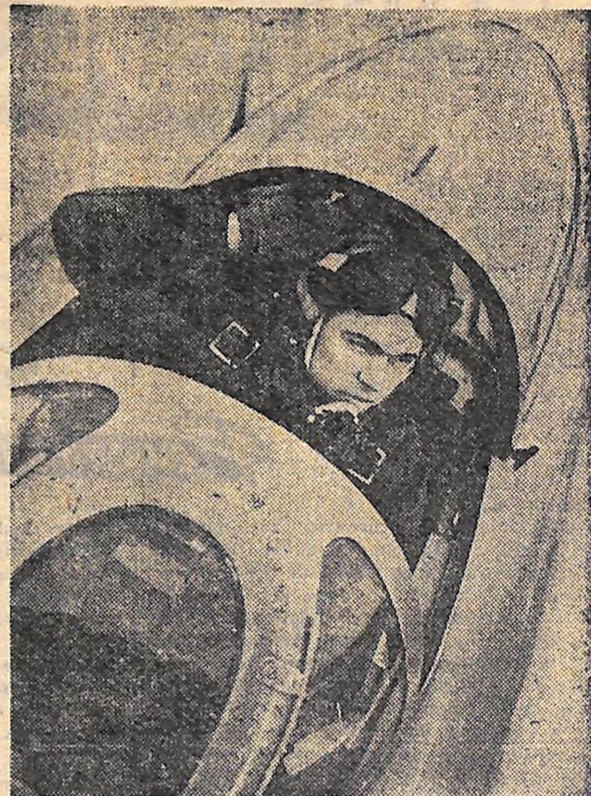
Бобринецький район.

Відмінник бойової і політичної підготовки старший лейтенант Віктор Крючков користується заслуженим авторитетом серед особового складу частини. Всі полоти він виконує на добре і відмінно Віктор Крючков — слухач вечірнього університету марксизму-ленінізму. Нещодавно молоді частини, в якій служить Віктор Крючков, обрали його своїм делегатом на наступний з'їзд комсомолу.

На знімку: Віктор КРЮЧКОВ.

Фотохроніка ТАРС.

Назустріч Дню Радянської Армії і Військово-Морського Флоту

ВИРАЗНИК КОЛЕКТИВНОЇ ДУМКИ

ЯК ЗРОБИТИ комсомольські збори цікавими, живими? — це питання хвилює багатьох читачів «Молодого комуняра». З цього приводу на сторінках газети вже публікувалися матеріали. Вирішив і я розповісти, як розв'язує важливу проблему комсомольської роботи молоді першого механічного цеху агрегатного заводу.

...Віра Тулянцева — секретар цехової комсомольської організації. Саме вона і ввела мене, так би мовити, в курс справи.

— Як правило, — розпочала дівчина свою розповідь, — питання, яке ми виносимо на загальні комсомольські збори, обговорюється на засіданні бюро. За три-чотири дні ми вивішуємо оголошення, де вказуємо час і день проведення зборів та їх порядок денний.

Така практика дає змогу кожному комсомольцеві заздалегідь підготуватись до зборів і взяти в них активну

участь. Ось чому збори завжди проходять на високому рівні, при широкому розгортанні критики і самокритики. Найактивніші помічники секретаря у підготовці зборів — Тамара Каблукова, Володимир Волохов, Сергій Чумаченко та групокомсорги, яких налічується в цеху одинадцять чоловік.

— Я розумію так, — зазначає Віра Тулянцева, — що без комсомольських зборів не може бути і колективного керівництва. Ось чому ми регулярно, щомісяця, проводимо їх і слідуємо за станом відвідування.

Найголовніше, що вирішує хід зборів, — це їх порядок денний. Комсомольське бюро цеху завжди виносить на обговорення молоді хвилюючі, життєві питання. Якоюсь на зборах говорили про моральне обличчя молоді радянської людини. З доповіддю перед юнаками і дівчатами виступив токар Анатолій Баранчиков. Характерно, що в обговоренні взяло участь 8 чоловік. Кожен висловлював свою дум-

ку з приводу того, якою повинна бути молода людина нашого часу.

Понад 70 юнаків і дівчат були присутні на зборах, на яких обговорювалися підсумки роботи ХХІІ з'їзду КПРС. Прийняли хороші рішення, накреслили конкретні завдання кожному комсомольцеві. І наступного ж дня члени бюро та групокомсорги провели серед молоді бесіди і розгорнули дійове змагання за звання цеху комуністичної праці. Зараз уже три комсомольсько-молодіжні бригади, очолювані Володимиром Волоховим, Володимиром Нестеренком та Геннадієм Войтовичем, здобули право носити це почесне звання.

Часто мова йде про одне сказати. Перед початком зборів секретар бюро завжди повідомляє, як виконано рішення попередніх зборів.

Від рівня організаторської роботи, регулярного проведення комсомольських зборів, посиленого контролю за виконанням їх рішень залежить успіх всієї роботи організації. Завжди слід пам'ятати, що збори — це виразник колективної думки і волі комсомольців.

О. БУР'ЯНОВ.
м. Кіровоград.

О. ЄВСЕЄНКО,
директор Кіровоградського міського КП України.

ЗРОСТАННЯ РОЛІ КПРС В ПЕРІОД РОЗГОРНУТОГО БУДІВНИЦТВА КОМУНІЗМУ

Комуністичної партії, як керуючої і спрямовуючої сили радянського суспільства.

Підвищення ролі КПРС обумовлюється закономірностями переростання соціалізму в комунізм. В міру наближення нашої країни до комунізму все більшого значення набирає наукове керівництво всіма сторонами життя радянських людей. Забезпечити правильне керівництво всією роботою по будівництву комунізму, надати їй організованого, планомірного, науково обґрунтованого характеру може тільки Комуністична партія, озброєна знаннями законів суспільного розвитку, спираючись на довір'я і підтримку мас.

В Програмі КПРС вказується, що підвищення ролі партії в житті радянського суспільства на новому етапі його розвитку зумовлена, по-перше, зростанням масштабів і складності завдань комуністичного будівництва, які вимагають вищого рівня політичного і організаційного керівництва.

Головне економічне завдання партії і радянського народу полягає в тому, щоб протягом двох десятиріч створити могутні продуктивні сили, побудувати матеріально-технічну базу комунізму, яка забезпечить суспільству достаток матеріальних і культурних благ.

Створення матеріально-технічної бази комунізму потребує збільшення масштабів виробництва. Програмою КПРС передбачається збільшення виробництва промислової продукції не менш як у шість раз, а сільськогосподарської — в 3,5 рази. Це означає, що в дію будуть вступати все нові і нові підприємства, розширюватиметься виробництво всіх галузей народного господарства. Отже, цим грандіозним народним господарством треба вміло керувати, координувати розвиток галузей виробництва, здійснювати планове керівництво. А таке керівництво може забезпечити тільки партія, роль якої буде дедалі зростати в міру зростання масштабів виробництва.

Інтенсивний розвиток промисловості вимагатиме великих прогресивних зрушень в її структурі. Підніметься роль нових галузей, які забезпечать найбільший

технічний прогрес. Сучасний рівень техніки зв'язаний з високими температурами, тиском і швидкостями, що потребує нових видів матеріалів з раніше заданими властивостями, яких в природі немає. Нашим вченим і інженерам треба розв'язати проблеми виробництва нових видів матеріалів, використання нових джерел енергії, знайти способи прямого перетворення теплової, ядерної, сонячної і хімічної енергії в електричну енергію. Передбачається всемірний розвиток хімічної промисловості, випуск нових, більш досконалих і дешевих засобів виробництва і предметів народного споживання, всемірне форсування виробництва автоматичних ліній і машин, засобів автоматизації, телемеханіки. Це забезпечить підвищення продуктивності праці, що є головною умовою перемоги нового суспільного ладу. Всебічного розвитку досягне і сільське господарство, яке покликане забезпечити достаток продуктів харчування для населення, а також перехід радянського села до комуністичних суспільних відносин.

Все це вимагає від партії дальшого вдосконалення наукового, політичного і організаційного керівництва всіма сторонами життя і діяльності радянських людей.

Підвищення ролі КПРС зумовлене, по-друге, піднесенням творчої активності мас, залученням нових мільйонів трудящих до управління державними справами і виробництвом.

В. І. Ленін підкреслював, що швидкість процесу поступового і безперервного переростання соціалізму в комунізм обумовлена, перш за все, участю широких народних мас в творчості нового суспільства. Тільки з соціалізму, писав він, почнеться швидкий, дійсно масовий, при участі більшості населення, а потім всього населення рух вперед в усіх областях суспільного і особистого життя.

(Закінчення буде).

СКАЖУ одверто: я — раціоналізатор. Люблю, знаєте, удосконалювати все недосконале. Без усіляких там ключиків, шайбочок, гвинтиків просто жити не можу. Вони мені буквально необхідні для перетворення в життя всіляких ідей. А ідей я маю безліч. Кожний день нова в голову стукає. Як стукне, як стукне — не від'яжешся.

Так от, про раціоналізаторів. Скажу по щирості, я не з тих дурників, котрі, немов курка з яйцем, носяться зі своїми винаходами на третій швидкості, гасаять по різних інстанціях. Мовляв, видайте патент. Шеленкувати! Чого бігають? Слави добиваються, мабуть. А от я не такий. Я людина скромна. Мені популярність ні до чого — не кіноартист. Взагалі, з радістю обміню велику славу бодай на маленькі гроші. Тому-то і не реєструю ніде своїх винаходів. Ділюсь ними тільки з найбільш близькими друзями. От, скажімо, з Жадановим... Яюсь кажу йому:

— Гроші любиш?
— Ти, мабуть, з далекого рейсу повернувся, захворів, чи що, — відповідає Гриша. А сам тихенько задкує від мене. Зрозумів я шпильку товариша, розсміявся.

— Ти не лякайся. Здоровий я...
— А чого ж тоді безглузді запитання ставиш? Хто ж їх, капосних, не любить? Пригадуєш, Мефістофель, і той співає: «Люди гинуть за метали».

Зрозумів я, що Жаданов свій «в дошку», і познайомив його з суттю моєї раціоналізації.

— Валюта, — кажу, — з неба не падає. І на блюдечку з голубою смужкою ніхто нам гроші не піднесе. Їх треба робити. Як саме? За допомогою раціоналізації. Таксометри (ми працюємо на легковому таксі) можна трохи... того. Воно і... той.

— Світла у тебе голова, — зрадив Григорій. — Просто-таки геніальна! Потрібно щось придумати, механізованим способом добувати «калім». На копійчаних «лівих» не проживеш. Та й контролерів, зваж їм у шлунок, до біса розвелосся.

НЕ БУДУ в подробицях розповідати, як нам вдалося все це утнути, а тільки зробили все так, що й комар носа не підточить. Підпиляли шайбу переключення важеля. Розумієте, що це значить? Ой, я й забув про вашу некомпетентність в подібних справах. Ну, тоді розповім хоч би в загальних рисах. Таке, здавалося б, крихітне удосконалення дає можливість не при повному включенні таксометра їздити з білим світлом на контрольному ліхтарі. Цей сигнал свідчить, що таксі зайнято. Тому рідко який контролер зупинить машину: вважає, що таксометр працює правильно. А насправді ж лічильник відраховує лише загальну кількість кілометрів, лицьовий лічильник оплаче-

ні кілометри не рахує, каса гроші не відбиває, а «капітал» йде у нашу кишеню. Хіба ж це не раціоналізація?

Везеш, бувало, пасажирів і від радості пісеньку під ніс наспівуєш:
Іжджу я не перше літо
В перехожих на виду.
Контролерів всього світу
Кругом пальця обведу.

І все-таки одного не вдалося обдурити. Оце 13 січня перестриває мою машину старший інженер облатотресту Руденко. (Щоб він скаржився був). Ну, цей тип, тобто Руденко, перепірив таксометр і бувайте, Юрко Володимиров, здорові. Акта склав. В той же день накрив триклятий інженер і Гришку.

А далі все пішло як по писаному. Через тиждень з'явився наказ по Кіровоградському облатотресту. Скоріше не наказ, а справжнісінький обвинувальний вирок.

Три аркуші нісенітної писанини і, на решті, висновок: «Запропонувати директору Кіровоградського таксомоторного парку т. Тульчинському П. Д. водіїв Жаданова Г. Х. за виявлення у нього на таксометрі підпиленої шайби, а також невиконання коефіцієнта платного пробігу, і Володимирова Ю. М. за підгонку контактів і користування невиключеним таксометром при білому світлі на контрольному ліхтарі з роботи на легкових таксомоторах звільнити».

Ну як вам це подобається? Сміх та й годі! Та найсмішніше те, що Тульчинський, не гаючи часу, вивісив наказ про наше звільнення. Але мене і Жаданова — колишнього ударника комуністичної праці не так легко «з'їсти» (колишнього, бо після фейлетону «Дволик Янус», що помістив «Молодий комуніст», він був позбавлений цього звання). Негаймо звернулися ми до напарника Жаданова І. Бабенка.

— Виручай! Адже ти ударник комуністичної праці, до того ж народний засідатель — всі закони знаєш. На одній машині їздимо, одним лічильником користуємось. Сам розумієш...

НАЄ наш Іван всі входи й виходи. Примчався він до директора і довів-таки, що на моє звільнення повинен дати згоду місцевий комітет. Мовляв, положення таке є. Примушений був Тульчинський зідрати свою бумаженцію. Ну й сміх було тоді в парку. І правильно. Не кажи «гоп»... Правда, знайшлися серед нашого брата-таксиста занадто чесні. Ходили до директора, скаржилися.

А мені на цих чистоплюїв начхати. Певен був — місцевком виправає. Так воно і вийшло. З дев'яти членів комітету на засідання з'явилось вісім. І хто? Нікітін, напарник Жаданова, Бабенко, Кравченко, Кириченко, Лобода — всі таксисти. Плюс автослюсар Максимов. А між нами, в цій справі він теж не остання шпилька в колесі. Без нього ми, таксисти-раціоналізатори, як діти без батька. Хіба ж такі не підтримують? Підтримали. Та так активно, що голова місцевого Г. Бурякова, яка спочатку запропонувала підтримати наказ керівників парку, примушена була відмовитися від своєї пропозиції.

Довго всі думали-гадали, яку ж постанову прийняти? Нарешті дійшли до справді «соломоногого рішення».

«Беручи до уваги, що прямих доказів у зловживаннях з боку Жаданова і Володимирова немає (анекдот! — Ю. В.), і що на гарячому вони не піймані (якої халепки їм ще потрібно, коли я сам визнав свою провину! — Ю. В.), в згоді на звільнення з роботи Жаданова і Володимирова дирекції парку відмовити».

Бачите, які «добрі дяді» члени нашого місцевого комітету! Ім немає діла до усіляких там високих слів про честь і совість. Вони керуються єдиним правилом: треба виручити товариша. Хай він навіть займається шахрайством, обкраданням держави...

Саме так і вийшли ми сухими з води. Недарма ж кажуть у народі: «Не май сто карбованців, а май сто друзів».

Щиру словидь шофера таксі Кіровоградського таксопарку Юрія Володимирова підслухав і записав

Б. МИХАЙЛОВ.

САРАТОВ. Оригінальний похідний радіовузол на імпровісированих сконструювали члени радіотехнічного кабінету Палацу піонерів Анатолій Седов і Михайло Лобачов.

Похідний радіовузол вагою близько 5 кілограмів. При живленні від 6 батарей кишенькового ліхтаря він розрахований на 10 годин безперервної роботи.

Радіовузол може приймати всі радянські радіостанції, в нього вмонтована приставка магнітофонного заппису.

На знімку: учень 11-го класу школи № 70 Анатолій СЕДОВ налагоджує радіовузол.

Фото Е. СОКОЛОВА.
(Фотохроніка ТАРС).

Дай мені глянути...

Кирпичко любя, дівчино
кохана,
вислухай просьбу єдину мою:
дай я ув очі-озера загляну,
вірю, побачу в них душу твою.
Гляну разок... Не прохось.
І не сердись.
Все навкруги голубим-голубе...
Що як я десь, хоч у закутку
серця,
раптом угледю себе?
Дай мені глянути тільки,
кохана,
Серце у серце довірливо б'є.
Очі твої, голубі океани,
топлять без дозволу серце моє.
Володимир ЧАБАНЕНКО.

Щире спасибі вам

ХОЧЕМО через молодіжну газету подякувати нашій ланковій Євдокії Панасівні Номержицькій за її турботу про нас, за любов до праці, яку вона нам прищепила.

Після закінчення школи ми працювали в колгоспі «Путь Ильича» Знамянського району. Працювали в ланці Євдокії Панасівни, вчилися у вечірній школі. В ланці було сім дівчат. Всі дружні, завязі, життєрадісні. В нашому повсякденному житті хорощим другом, порадником була і ланкова. Разом з нами навчалася вона водити трактора. Була щирою, ласкавою, веселою, але коли треба — суворою, вимогливою. З нами вона

молоділа, і це було для нас радістю. Євдокія Панасівна багато говорила про наше майбутнє навчання, про свою роботу. Ми любимо цю жінку, поважаємо її.

Потім ми поїхали вчитися до медичного училища. Після першого курсу завітали до нашої вчительки в колгосп, працювали в ланці. Цим літом поїдемо до неї знову.

Ми дуже вдячні Євдокії Панасівні за її теплі слова, турботу, за все те хороше, що вона нам дала.

Г. ГРУЗИНОВА,
Л. ОНИКІЄНКО,

студентки II курсу Олександрійського медичного училища.

Щосуботи — лекція

У селі Красногірці останнім часом значно поживавила свою роботу лекторська група. Члени її щосуботи виступають перед колгоспниками місцевої артлі. Нещодавно вчителька школи К. Г. Дабіж прочитала чергову лекцію «Комунізм — світле майбутнє». Вона сподобалась трудівникам села.

В. ОЛІЯНИК.
Голованівський район.

ГЕРОЙ В КІНО І В ЖИТТІ

МУРГАБ (Таджицька РСР). (ТАРС). Багатократним ехом повторює ушлюбна звуки вибухів. В паніці метушаться захоплені зенацька басмачі. Один за другим падають бандити, убиті прикордонниками, яких привела сюди розумна собака Джульбарс. Це один із кадрів хвилюючого фільму «Джульбарс», який розповідає про вірність і мужність, про сувору романтику прикордонної служби. Картина, створена чверть століття тому, і по цей день не сходить з екранів країни. На зустрічах з глядачами виступають режисер В. Шнейдеров, виконавця головної ролі Наталія Гіцерот, інші творці і актори фільму.

Але мало хто знає, що живий ще один герой кінокартини. Це Султанбай Мадалієв, житель районного центру Мургаб. В ті далекі роки він працював на будівництві памірського тракту в Алтайській долині, де проходили зйомки. Придивившись, В. Шнейдеров запропонував йому зіграти роль одного із главарів басмачської зграї.

Суцасне життя Султанбая Мадалієва — приклад чесного шляху звичайної радянської людини. Після зйомок «Джульбарса» він продовжував трудитися на будові, брав участь в прокладці шосейної дороги через найвищі хребти «Даху світу». В роки Великої Вітчизняної війни пішов добровольцем на фронт.

Зараз Султанбай на пенсії. По цей день він листується зі своїм другим режисером В. Шнейдером.

Редактор П. МАРЧЕНКО.

БІСКВІТ ВИПІКАЮТЬ АВТОМАТИ...

Готове тісто направляється в кришильну машину для подрібнення, а потім по транспортеру — у воронку ротаційної машини. В ній тісто формується за розміром і формою вибраного сорту печива. Відформоване печиво переходить на стрічковий транспортер ротаційної машини і з нього — по сталій стрічці — в піч. Піч ця обігривається 54 газовими пальниками.

Щоб тісто, відформоване у вигляді печива, «підрум'янилось» і набрало знайомих нам коричнюватий колір, температурний режим печі розподілений на три зони, з поступовим збільшенням і зниженням температури. Найбільша температура — 240 градусів.

Весь цей процес випікання забирає всього три хвилини, після цього печиво охолоджується в спеціальних камерах під хвилями холодно-го повітря. Потім воно поступає на транспортер, а з нього — на розподільну дошку. Звідси печиво пересявається по механізмах, які набирають із нього купки.

Загортальні машини упаковують печиво в пакети.

Автоматична лінія на москвській бісквітній фабриці «Більшовик» за одну тільки робочу зміну випускає більш півмільйона штук печива.

ВИПІКАННЯ печива — не така вже й проста справа, як здається. В цьому технологічному процесі від замісу тіста і до готового продукту беруть участь різноманітні і складні машини.

А втім, невідлячесь на велику кількість техніки, приготування печива ще до недавнього часу залишалось справою трудомісткою. На всіх операціях були зайняті десятки робітників.

Але ось на фабриці «Більшовик» стала до ладу автоматична лінія по виробництву печива. Людей замінили машини...

Лінія управляється з пульта. Автоматичні прилади приводять в дію всі механізми, регулюють температуру печі, емульсатора і місильної машини.

Цукор, жири і інші компоненти тіста, розбавлені в рідині, подаються в форкамеру у вигляді емульсії. Сюди ж поступає борошно. В форкамері відбувається попереднє змішування, а в місильній машині безперервної дії ця маса ще раз перемішується і на протязі 10 хвилин «визріває», перетворюючись в тісто.

ПІШІТЬ!

Адреса редакції: м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
«Молодий комуніст» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

ДЗВОНІТЬ!

Телефони редакції: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 50-14, відділів — 50-24.
БК 00043. Зам. № 1034. Т. 27.000.

ЗАХОДЬТЕ!

Редакція працює з 10 години ранку до 6 години вечора. Ми завжди раді бачити вас, друзі, в себе!
Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Димитрова.